

3 **Aktuálně**
DEMOKRACIE a svoboda

4 **INterview**
VÍT NOVOTNÝ
Jak si smysluplně povídat

6 **INkognito**
Řešíme KAMARÁDY

7 **IN tip**
PODZIM s milými filmy

8 **IN tvoření**
Podzimní VÝZDOBA
z dýní

9 **INSide** - Desatero
Nedělní NUDA

10 **Duchovní INjekce**
Bojím se SMRTI

11 **IN test**
Jaké jste
KAMARÁDKY?

12 **IN sport**
SPORTUJ nenápadně

13 **Čtenářské okénko**
Jak vnímám MODLITBU

14 **INtonace**
PAVEL HELAN
pohodový písničkář

16 **Blog IN!**
VÝZVA: Napiš knihu
za měsíc

18 **INspirativní osobnost**
Svatá ANEŽKA Česká

19 **Duchovní INjekce**
Dej svému životu ŘÁD

20 **Téma IN!**
Je těžké ODPUSTIT?

22 **INtekt**
Velká PŘEDVÁNOČNÍ
soutěž

23 **Zábava v IN!**
Kdo si luští, nezlobí

Úhel pohledu

Ráno je dlouho tma, večer pro změnu začíná tma zase moc brzy, podzimní plískanice, sychravo i ledový vítr, který zaleze opravdu všude, déšť a dlouhotrvající mlhy, zmrzlé ruce i nohy, protivné období. O slovo se hlásí měsíc listopad.

Podzimní sluníčko prozařuje nádherně zbarvené listy stromů, pod nohama to krásně křupe, to jak se objevují první ranní mrazíky. Taky znáte to rčení že není špatné počasí, jenom špatné oblečení? A že dnes opravdu pořádně leje? Super příležitost něco hezkého si přečíst nebo poslechnout hezkou písničku. O slovo se hlásí měsíc listopad.

Někde jsem četla, že bychom si měli každý večer zapsat nebo říct alespoň v duchu tři věci, které nám udělaly radost. Ano, i když leje, je zima a máme náladu pod psa...

Tak to zkusím. A možná mi nebudete věřit, ale objevila jsem tolik dobrého, co mě denně potká, že nestačím děkovat. Jestli chcete, můžete se přidat. Stojí to za to.

Marte

Máme v nebi kamarádku

Podzimní čas je také čas „dušičkový“. Čas, kdy daleko intenzivněji vzpomínáme na své blízké, kteří už tu s námi nejsou. Spisovatel Eduard Martin se ve své knize *Srdečné pozdravy z Betléma o jeden „dušičkový“ příběh* podělil

Po 40 letech mi zemřela manželka. Citím se opuštěný, zdrcený a smutný. A protože jsme spolu neměli žádné děti, jsem moc vděčný svému prasnynovi, který mě pozval na Vánoce k nim domů, abych nebyl sám. Je to rodina se spoustou dětí, takže o zábavu není nouze. Ujal se mně jejich malý tříletý kluk, který se těší na tu spoustu dobrot a všeho dalšího, co je o Vánocích čeká.

„Uměla tetička vařit?“ ptá se. „Panečku, ta uměla vařit,“ představoval jsem si, co by asi přichystala za dobroty, v chuťové paměti se mi vybavovaly její oblíbené vánoční kousky. Uvědomoval jsem si, že za celý život jsem nepoznal lepší kuchařku.

A taky jsem to dítěti řekl. „No tak se raduj“ řekl mi chlapec. „Proč bych se měl radovat?“

„Máme v nebi o kamarádku víc,“ řekl chlapeček spokojeně. „Až za ní přijdeme, tak tam nebudeme sami. Já tam mám taky dědečka.“ Věděl jsem, že jeho dědeček před Vánoci zemřel. Chlapeček bral smrt jako přestěhování do nebe. Ten, koho máme rádi, na nás čeká, jenomže na nás čeká na jiné adrese. Máme v nebi o přítele víc. Jednou se sejdeme..

Znovu jsem si to díky tomu malému capartovi uvědomil a pocítil velkou radost a vděčnost: V nebi je o jednoho člověka víc, který mě má rád.

Zpracováno podle

ViRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU